BİLAL CİNGÖZ

Ömer CELEP

Destek Beldemizin seçkin bir beyefendisi. Bir köy ağası. Ama kelimenin tam ve gerçek anlamıyla bir ağa… Fakiri, garibi, ihtiyaç sahibini ezen, kendi geleceğini, onların muhtaçlığında gören değil, tam tersine kendi geleceğini onların gelir düzeyinin yükselmesinde gören bir farklı ağa…

Saffet ve sadakat örneği… Üreten, ürettikleriyle övünen ve ürettiğini toplumun istifadesine sunan bundan da mutluluk duyan bir gerçek ağa. Sahip olduğunu saklayan değil, paylaşan, ulaştığı ile yetinen değil, daha iyilerini ve güzellerini arayan, ulaştığı her yeni güzelliği de paylaşmaktan derin bir haz ve zevk duyan gerçek bir vatan sever…

Tam yirmi senedir tanırım Bilal Ağa'yı. Benim yaşımda evladı olmasına rağmen bana "abi" diye hitap eder. Birkaç kez uyardım kendisini "bana böyle hitap etme" diye. Verdiği cevaba bakın.

"Ben senin yaşına değil, ilmine ve bilgi birikimine böyle hitap ediyorum".

Beni belki de olduğumdan daha büyük görüyor bu saffet örneği nadide yetenek…

Onu benim gözümde büyüten belki de bu mütevaziliği…

Bilal Ağa, ağalığının yanında aynı zamanda bilgeliği ile de ayrı bir önem kazanır.İtikatlı, ibadetlerine özel önem gösteren sağlam ve samimi bir Müslüman'dır. Torunlarından birini "HAFIZ" yapması O'nun inançlarına ne kadar bağlı birisi olduğunu göstermeye sanırım yeterlidir. Bir örnek davranışı daha ver ki tam bir örnek niteliğinde. Yirmi yıla varan tanışıklık dönemimizde ben bu ibret huylu insanı celallenmiş görmedim. Varsa da pek sezilecek şekilde dışına yansıtmaz. Bu yönüyle de gıpta ile bakılacak bir seçkin insandır kendisi.

Bir küçük sanatkara lazım olan her şey ve her aleti bulursunuz. Kaynak makinesinden alın da taşlama makinesine kadar her şeyi bulursunuz ve bütün bunlsrın hepsini kullanma işi de yine kendisine aittir. Her türlü ziraat aleti, hayvancılıkla, orman işçiliği ile, nakliyecilikle ve aklınıza gelebilen ne varsa hepsini Bilal Ağanın takım tezgahında bulursunuz.

Bir gün kendisini ziyarete gittiğimde evde bulamadım. Hacı teyze, Bilal Ağa'nın Samsun'a gittiğini söyledi. Birkaç gün sonra görüştüğümüzde kendisine;

- Abi geçen gün sana uğradım evde yoktun Samsun'a gitmişsin dedim

Bilinen mütevazi edasıyla,

- Evet abi, koyunlardan biri kuzuladı. Kuzu işiyemiyordu. Onu Samsun'a ameliyat etmeye götürdüm.

Şaşkınlıkla cevap verdim,

- Yahu abi, yeni doğmuş bir kuzunun ne değeri vardır ki, sen ona bir sürü masraf ettin, kesip atsaydın ya?

Bilal Ağa'nın verdiği cevaba bakın.

-Abi, onun parasal değeri önemli değil, o hayvanın çektiği eziyetin sualini Cenab-ı Hakk' a ben nasıl veririm?

Bilal Ağa'yı benim gözümde yücelten işte bu olaydı.

Sahip olduğunu, parasal değeri hiç olmayan bir hayvanla dahi paylaşmayı manevi bir sorumluluk olarak değerlendiren bu örnek insanın bu erdemli davranışı, varlık sahibi olan ülkemiz insanına değil tüm insanlığa ibret olsun isterim. Bilal Ağa'nın bu davranışı dünyada üç kuruş kazanç için, değil hayvanları, insanları bile topluca imha etmekte bir sakınca görmeyen "sözde demokrasi jandarmalarına" ibret olsun isteriz. Bu davranış, güçsüzlerin omuzlarına binerek ikbal arayan, maskeli vicdanlara ibret olsun. Bin bir düzenbazlıkla elde

edilen makamı elden kaçırmamak uğruna liyakat sahibi nice insanları tekmeleyen alçaklara ibret olsun bu davranış.

Sen saygı duyulacak değil, eli öpülecek insansın Bilal Ağa! Elinden öpüyor, sağlık diliyorum, selam yolluyorum.